

РЕШЕНИЕ

№ 7664

гр. София, 17.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8029** по описа за **2021** година докладвано от съдия Стефан Станчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) и чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на упълномощен представител на началник ОПП СДВР, против решение № 20124797/26.05.2021. постановено по а. н. д. № 1418/2021 г. по описа на СРС.

Оспорват се мотивите на въззивният съд за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Сочи се, че в случая безспорно АУАН е съставен от неочевидец и е подписан от свидетел неочевидец. Това е така, защото нарушението е установено от полицейски служители при посещение на сигнал за ПТП, след което нарушителят е напуснал местопроизшествието. Сочи се, че съгласно чл. 40, ал. 1 от ЗАНН свидетел по АУАН може да бъде и неочевидец, ако на мястото не е установен очевиден, но вписания в АУАН свидетел е присъствал при установяване на нарушението. Иска се да се отмени обжалваното решение и да се потвърди наказателно постановление № 20-4332-023278/08.01.2021 г. на началник сектор ОПП към СДВР. Претендира разноски.

Отвeтникът по касационната жалба, чрез процесуален представител счита, че решението на РС е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Представителят на СГП счита, че решението на въззивният съд е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

XX касационен състав на административен съд С. град, след запознаване с жалбата и материалите по делото на районния съд, намира жалбата за допустима като подадена от представител на легитимиран правен субект с право на обжалване по см. на чл. 210, ал. 1 от АПК в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е основателна. Съображенията за това са следните:

Предмет на въззивното обжалване е наказателно постановление № 20-4332-023278/08.01.2021 г. издадено от началник сектор ОПП към СДВР, с което на ответника на основание чл. 179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5 от ЗДвП е наложена глоба за извършено нарушение на чл. 6, ал. 1 от ЗДвП

За да отмени обжалваното наказателно постановление СРС е приел, че при съставяне на АУАН са допуснати съществени процесуални нарушения, свидетел по АУАН не е очевиден на нарушението и неправилно бил вписан като такъв в акта. Посочил е, че от свидетелските показания на актосъставителя се установява, че АУАН е съставен от неочевиден, а вписания като свидетел по акта свидетел също не е очевиден, а само такъв по съставянето на акта.

Наказателното постановление е отменено без съда да се произнася по същество, като е приел наличието на соченото процесуално нарушение. Според съдебното решение на СРС НП по същество се явява необосновано, тъй липсват годни, събрани по надлежния ред доказателства за обстоятелствата във връзка с извършеното нарушение, които да послужат за съставянето на акта. Посочил е още, че наказателното постановление е издадено, без да се изяснят в пълнота всички факти обстоятелства относими за отговорността на наказаното лице, от което било нарушено правото на защита на нарушителя.

По изложените правни доводи съдът е отменил наказателното постановление.

В пределите на касационната проверка по чл. 218, ал. 2 от АПК и с оглед релевираното в жалбата касационно основание съдът намира, че решението на районния съд е валидно и допустимо като постановено от компетентен съд в предвидената от закона форма по допустима въззивна жалба.

Настоящият съдебен състав, намира оспореното решение на СРС за неправилно, тъй като при постановяването му съдът е допуснал съществени процесуални нарушения на съдопроизводствените правила, и не е събрал всички релевантни за спора гласни доказателствени средства в изпълнение на служебното задължение за разкриване на обективната истина по см. на чл. 13 във вр. с чл. 107, ал. 2 от НПК.

В хода на проведеното съдебно следствие решаващият състав на ПРС е разпитал единствено актосъставителя.

Настоящият съдебен състав не споделя изложените в оспореното решение мотиви за допуснато нарушение на процесуалните правила, тъй като актът е съставен в присъствието само на един свидетел, който не е очевиден на нарушението, а вписания свидетел по акта също не е очевиден, а само е такъв по съставянето на акта. Изводите на решаващия съд, че липсата на посочен в АУАН свидетел, който да е бил на място при станалото ПТП се явява съществено нарушение на административно наказателната процедура и е основание за отмяна на НП, е неправилен и необоснован на събраните по делото доказателства. За да прецени това нарушение като съществено и обосноваващо отмяна на НП, съдът се позовал на разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, според която актът за установяване на административно нарушение следва да

бъде съставен в присъствието на свидетели, присъствали при извършването или констатирането на нарушението. Когато липсват такива свидетели – очевидци /които обаче не са участници в ПТП/, актът следва да бъде съставен в присъствието на други двама свидетели, като това обстоятелство съгласно нормата на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН се отразява изрично в самия акт. СРС направил извод, че при съставянето на АУАН е нарушена разпоредбата на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН, тъй като в случая и актосъставителят, и свидетелят по акта не са очевидци на нарушението, поради което актосъставителят е следвало да осигури присъствието на двама свидетели, което обстоятелство изрично е следвало да се отбележи в акта. Съгласно разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, АУАН се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението. При тълкуване на приложимата норма съдът приема, че не е налице законово изискване за повече свидетели, присъствали при извършването или установяването на нарушението. Изискването е актът да бъде съставен в присъствието на свидетелите по извършване или установяване на нарушението, които могат да бъдат един или повече от един. Нормата на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН изисква актът да бъде съставен в присъствието на други двама свидетели, когато липсват свидетели при извършването или установяването на нарушението, но тази хипотеза не е приложима в конкретния казус, защото съставителят на акта свидетелят са свидетели по установяване на нарушенията. Поради липса на данни за друг свидетел, вписването само на един такъв, който е свидетел по установяване на нарушението в хипотезата на чл. 40, ал. 1, пр. 2 от ЗАНН, от една страна е достатъчно за постигане целите на административно-наказателното производство и от друга – за точното приложение хипотезата на закона.

Наличието на допуснати от съда съществени процесуални нарушения при постановяване на съдебното решение и забраната за фактически установявания в рамките на касационното производство по чл. 220 от АПК налагат на основание чл. 221, ал. 2, пр. последно от АПК отмяна на оспореното решение.

На основание чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК делото следва да се върне за ново разглеждане от друг състав на районния съд за разглеждане жалбата на ответника по същество.

Водим от горното ХХ касационен състав на Административен съд – София град,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 20124797/26.05.2021. постановено по н. а. х. дело № 1418/2021 г. по описа на СРС, 107 състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на районния съд съобразно указанията, дадени в мотивите на настоящото решение.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: 1.

2.